

Ο «Τρίτος μάρτυς» στο θέατρο Παππά

ΤΟΥ Κ. Λ. ΚΟΥΚΟΥΛΑ

Είναι δύσκολο πάντα να βρῇ κανείς σ' ένα αστυνομικό ἔργο κάτι βασικά πρωτότυπο καὶ διαφορετικό ὡς πρὸς τὴν ὕψή του ἀπὸ τὰ καθιερωμένα. Γιατὶ σχεδὸν κατὰ κανόνα τὰ αστυνομικά ἔργα γράφονται σύμφωνα μὲ μιὰ συνταγὴ ποὺ ὁ χρόνος καὶ ἡ πείρα ἔχουν ἤδη ἀποδείξει τὸ ἀλάθητο καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά της.

Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὥστόσο πὺς ἡ δεδομένη συνταγὴ δεσμεύει τὴ φαντασία καὶ περιορίζει τὴν ἐπινοητικότητα τοῦ συγγραφέως. Γιατὶ ναὶ μὲν κύριος σκοπὸς τοῦ αστυνομικοῦ ἔργου εἶναι νὰ δημιουργήσῃ ἀτμόσφαιρα μυστηρίου καὶ νὰ θέσῃ στὸν θεατὴ μερικά ἀγωνιώδη ἐρωτηματικά, οἱ τρόποι, ὅμως καὶ τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα ὁ συγγραφεὺς δημιουργεῖ αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα, τὸ εἰδικὸ αὐτὸ κλίμα, ποικίλλουν ἀνάλογα μὲ τὴν ἐφευρετικότητα τῆς φαντασίας του. Ἰσως εἶναι παράτολμος ὁ παραλληλισμός, ὥστόσο τὸ ἴδιο περίπου συνέβαινε καὶ μὲ τὴ νέα ἀττική κωμωδία, ποὺ μοναδικὸ σχεδὸν θέμα τῆς ἦταν ἡ ἐρωτικὴ περιπέτεια καὶ ὅμως παρουσίαζαν τὰ ἔργα τῆς μιὰν ἀπίθανη ποικιλία μύθων, πλοκῆς καὶ εὐρημάτων.

Ἀπὸ τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἀποψὶ ὁ «Τρίτος μάρτυς», τὸ αστυνομικὸ ἔργο τοῦ Ντομινίκ Νοαὶν ποὺ παίζεται στὸ θέατρο Γιώργου Παππά ἀπὸ τὸν θίασο Ἑλεάνας Ἀπέργη καὶ Διονύση Παγουλᾶτου ἀποφεύγει τὴν «πεπατημένη» καὶ παρουσιάζει κάποια πρωτοτυπία κ' ἓνα εἰδικώτερο ἐνδια-

φέρον: Ὑπόκειται στὴ σκηνὴ ἑνὸς θεάτρου ποὺ οἱ ἡθοποιοὶ τοῦ περιμένουν μὲ ἀγωνία τὰ σκηνικά τοῦ θιάσου — ἐπιστρέφουν ἀπὸ τουρνέ — γιὰ ν' ἀρχίσουν τὴν παράστασι καὶ ζητοῦν συγγνώμην ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς πλατείας γιὰ τὴν καθυστέρησι, ὁ δὲ αστυνομικὸς ποὺ ἀναλαμβάνει τὴ διαλεύκανσι ἑνὸς ἐγκλήματος — δολοφονεῖται ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ θιάσου — καθιστᾷ ὑπόπτους γιὰ τὴν διάπραξι τοῦ ὄχι μόνο τοὺς ἐπὶ σκηνῆς ἡθοποιούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεατὲς τῆς πλατείας. Σταματοῦμε ὅμως ἐδῶ, ἐπειδὴ ἡ ἀποκάλυψι, τῆς ἱντριγκας ἑνὸς αστυνομικοῦ ἔργου ἀχρηστεύει τὸ στοιχεῖο τῆς ποιεργείας ποὺ αὐτὸ καὶ μόνο ἐξάπτει τὴ φαντασία τοῦ θεατῆ καὶ συντηρεῖ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Πάντως ὁ «Τρίτος μάρτυς» ἐρμηνεύθηκε μὲ ὑποδειγματικὴν ἐπιμέλεια κ' εὐσυνειδησία ἀπὸ τὸν θίασο ποὺ στεγάζεται στὸ θέατρο Γιώργου Παππά. Ἡ κ. Ἑλεάνη Ἀπέργη (Νικόλ), ἡ κ. Φλωρέττα Ζάννα (Κατρίν), ὁ κ. Διονύσης Παγουλᾶτος (ἀστυνόμος Λαμπέρ), ὁ κ. Γιάννης Κασδαγλῆς (Βερνέ) καὶ ὁ κ. Τ. Καβαλλιεράτος (Φελέξ) ἀνταποκρίθηκαν ἱκανοποιητικὰ στὶς ἀξιώσεις τοῦ ρόλου των.

Στρωτὴ ἡ μετάφρασι τῆς κ. Τζόλης Γαρμπῆ καὶ χωρὶς ἰδιαίτερες ἀξιώσεις ἡ σκηνογραφικὴ ἐπιμέλεια τοῦ κ. Ἀντώνη Ἀπέργη.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ